Mohd Taufik Peter bin Abdullah lwn Pendakwa Raya

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO A-06A(M)-4–03 TAHUN 2016
ZAWAWI SALLEH, ZAKARIA SAM DAN AHMADI ASNAWI HHMR
27 FEBRUARI 2018

Prosedur Jenayah — Pertuduhan — Pertuduhan alternatif — Perayu disabitkan dan dijatuhkan hukuman oleh Mahkamah Tinggi atas pertuduhan alternatif — Perayu merayu terhadap sabitan dan hukuman — Sama ada hakim bicara terkhilaf dalam membenarkan pertuduhan alternatif terhadap perayu — Sama ada pertuduhan alternatif telah memprejudiskan perayu — Kanun Tatacara Jenayah s 158(1)

Pertuduhan asal yang dikenakan terhadap perayu adalah di bawah s 302 Kanun Keseksaan. YA Hakim Dato' Zainal Adzam bin Abd Ghani ('hakim pertama') telah membicarakan kes ini sehingga peringkat perayu dipanggil untuk membela diri di bawah s 3A Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 ('Akta SA(PLB')) pada 21 Oktober 2014. Pertuduhan di bawah Akta SA(PLB) merupakan pertuduhan alternatif yang dikemukan pihak pendakwaan. Perbicaraan kes semasa telah diambil alih dan disambung bicara oleh YA Datuk Shamsudin bin Hassan ('hakim kedua') sehingga selesai pada 25 Mac 2016. Perayu telah didapati bersalah dan disabitkan dengan pertuduhan alternatif dan telah dijatuhkan hukuman gantung sampai mati. Rayuan perayu adalah berkaitan dengan sabitan dan hukuman yang telah dikenakan tersebut. Perayu telah mengemukakan alasan-alasan bahawa: (a) hakim bicara terkhilaf apabila gagal membuat satu dapatan yang jelas sama ada pertuduhan di bawah Akta SA(PLB) adalah satu pertuduhan alternatif atau satu pertuduhan pindaan; dan (b) hakim bicara terkhilaf apabila membenarkan pihak pendakwaan mengemukakan pertuduhan alternatif di akhir kes pendakwaan dan ini telah memprajudiskan perayu kerana perayu tidak dapat mencabar keterangan saksi-saksi pendakwaan semasa kes pendakwaan.

Diputuskan, menolak rayuan perayu, mengekalkan dan mengesahkan sabitan dan hukuman yang telah dijatuhkan oleh Mahkamah Tinggi:

(1) Tindakan oleh pendakwa raya untuk mengemukakan pertuduhan alternatif adalah teratur. Pada umumnya, sesuatu pertuduhan boleh dipinda atau ditambah pada bila-bila masa sebelum penghakiman dizahirkan. Undang-undang adalah mantap bahawa pertuduhan alternatif adalah satu pertuduhan tambahan. Masa yang terbaik untuk meminda atau menambah sesuatu pertuduhan adalah semasa kes pendakwaan sedang berlangsung atau pun di akhir kes pendakwaan

melainkan hak-hak orang kena tuduh akan terjejas dengan tindakan tersebut. Kesemua kehendak undang-undang telah dipatuhi oleh hakim bicara pertama. Tidak wujud apa-apa kekeliruan atau ketidakjelasan prosedur pengemukaan pertuduhan alternatif tersebut seperti didakwa atau dihujahkan oleh peguambela. Pengemukaan pertuduhan alternatif adalah merupakan budi bicara mutlak pihak pendakwa raya yang mempunyai kuasa yang luas untuk memutuskan apakah pertuduhan atau pertuduhan-pertuduhan yang sewajarnya layak dikenakan ke atas orang kena tuduh berdasarkan kepada kekuatan fakta-fakta kes dan bukti-bukti serta keterangan-keterangan yang telah dikemukakan di mahkamah. Penggunaan perkataan 'pertuduhan pindaan' dan 'pertuduhan alternatif' secara bertukar ganti dalam alasan penghakiman hakim bicara kedua tidak mengubah fakta bahawa pertuduhan tersebut adalah pertuduhan alternatif yang dikemukakan secara sah dan teratur oleh timbalan pendakwa raya dan dibenarkan oleh mahkamah (lihat perenggan 40, 42, 44–45 & 49).

(2) Tidak ada pertikaian bahawa pendakwa raya mempunyai budi bicara yang luas untuk meminda atau menambah atau mengemukakan apa-apa tuduhan alternatif terhadap orang kena tuduh sebelum penghakiman diperturunkan. Tidak ada pertikaian bahawa mahkamah boleh meminda atau menambah pertuduhan sebelum penghakiman diperturunkan. Tidak ada pertikaian dalam kes semasa bahawa timbalan pendakwa raya yang bijaksana telah bertindak untuk mengemukakan pertuduhan alternatif terhadap perayu. Tidak ada pertikaian bahawa pertuduhan alternatif tersebut telah dibacakan dan diterangkan kepada perayu serta pengakuannya telah direkodkan. Perayu telah diberi peluang oleh hakim bicara pertama untuk memanggil semula saksi-saksi pendakwaan untuk disoal balas semula atau memanggil saksi-saksi baru sebaik sahaja hakim bicara pertama membenarkan pertuduhan alternatif tersebut dikemukakan. Keterangan adalah nyata bahawa hanya selepas peguambela memutuskan untuk tidak mahu memanggil semula saksi-saksi untuk disoal balas atau memanggil saksi-saksi baru, barulah hakim bicara pertama yang bijaksana membuat keputusan bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes di bawah pertuduhan alternatif dan mengarahkan perayu supaya membela diri di bawah pertuduhan alternatif tersebut. Peguambela tidak boleh mengadu bahawa perayu mengalami prejudis kerana tidak dapat mencabar saksi-saksi pendakwaan semasa kes pendakwaan kerana perayu diberi peluang yang secukupnya untuk memanggil semula saksi-saksi pendakwaan untuk disoal balas atau memanggil saksi-saksi baru, tetapi dia enggan menggunakan serta memanfaatkan peluang yang telah diberikan tersebut (lihat perenggan 54–56 & 58–59).

[English summary

The original charge imposed on the appellant was under s 302 of the Penal Code. His Lordship Dato' Zainal Adzam bin Abd Ghani ('the first judge') had tried this case until the defence of the appellant be called under s 3A of the Firearms (Increased Penalties) Act 1971 ('F(IP) Act') on 21 October 2014. The charge under the F(IP) Act was an alternative charge lodged by the prosecution. The trial of the instant case had been taken over and continued by His Lordship Datuk Shamsudin bin Hassan ('the second judge') until the end on 25 March 2016. The appellant was found guilty and convicted of an alternative charge and was sentenced to death. The appellant's appeal was in connection with the conviction and sentence imposed. The appellant invoked the grounds that: (a) the trial judge erred when failing to make a clear finding whether the charge under the F(IP) Act was an alternative charge or an amendment charge; and (b) the trial judge erred when allowing the prosecution to submit an alternative charge at the end of the prosecution case and this had prejudiced the appellant as the appellant was unable to challenge the prosecution's evidence during the prosecution's case.

Held, dismissing the appellant's appeal, maintaining affirming the conviction and sentence imposed by the High Court:

(1) The action by the prosecutor to make alternative charges was in order. In general, a charge may be amended or added at any time before the judgment was made. It was trite law that an alternative charge was an additional charge. The best time to amend or add a charge was when the prosecution's case was in progress or at the conclusion of the prosecution's case unless the rights of the accused person will be affected by such action. All legal requirements had been complied with by the first judge. There was no confusion or obscurity of the procedure for the submission of such alternative charges as claimed or argued by the defence counsel. Submitting an alternative charge was the absolute discretion of the prosecutor who had the power to decide whether the charge or reasonable charges were ought to be put against the accused person based on the strength of the facts of the case and the proofs and evidences that had been filed in court. The use of the words 'amended charge' and 'alternative charge' interchangeably in the grounds of judgment of the second trial judge did not alter the fact that the charge was an alternative charge which was lawfully and properly administered by the deputy public prosecutor and allowed by the courts (see paras 40, 42, 44–45 & 49).

(2) There was no dispute that the prosecutor had a broad discretion to amend or add or make any alternative charge against the accused person before the judgment was laid down. There was no dispute that the court may amend or add the charge before the judgment was laid down. There

was no dispute in the instant case that the learned deputy public prosecutor had acted to bring the alternative charge against the appellant. There was no dispute that the alternative charge had been read and explained to the appellant and his confession had been recorded. The appellant was given the opportunity by the first judge to recall the prosecution witnesses for cross-examination or to call new witnesses as soon as the first trial judge allowed the alternative charge to be submitted. The evidence was clear that only after a counsel decided not to recall witnesses for cross-examination or calling new witnesses, then the learned first trial judge decided that the prosecution had succeeded in proving the case under the alternative charge and directed the appellant to enter his defence under the alternative charge. The counsel could not complain that the appellant was prejudiced because he could not challenge the prosecution's witnesses during the prosecution's case because the appellant was given the opportunity to recall the prosecution's witnesses for cross-examination or to summon new witnesses, but he refused to use and exploit the opportunity that had been granted (see paras 54–56 & 58–59).]

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai pertuduhan alternatif, lihat 5(1) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2017 Reissue) perenggan 1499–1515.

Kes-kes yang dirujuk

Chiew Poh Kiong v PP [2001] 4 MLJ 280; [2001] 7 CLJ 249, MT (dirujuk)
Fam Meng Siong & Anor v PP [2012] 5 MLJ 464, MR (dibeza)
Hee Nyuk Fook v PP [1988] 2 MLJ 360, MA (dirujuk)
Lew Cheok Hin v Reg [1956] 1 MLJ 131 (dirujuk)
PP v Salamah binte Abdullah [1947] 1 MLJ 178 (dirujuk)
PP v Tan Kim Kang & Ors [1962] 1 MLJ 388 (dirujuk)
Singah Mohamed Hussin v PP [1973] 2 MLJ 109 (dirujuk)
Yeow Fook Yuen & Anor v Regina [1965] 2 MLJ 80 (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Keterangan 1950 ss 27, 32(1)(i)
Akta Mahkamah Kehakiman 1964 s 60
Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 s 3A
Kanun Keseksaan s 302
Kanun Tatacara Jenayah ss 158, 158(1), (2), 162, 166, 173(h)(ii)

Muhamad Farhan Ahmad Fazil (Naran Singh & Co) bagi pihak perayu.
Norrina Bahadun (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.

Ahmadi Asnawi HMR:

[1] Perbicaraan kes ini mempunyai sejarah yang panjang. Dua orang hakim yang bijaksana telah mengendalikan perbicaraan kes ini di Mahkamah Tinggi Ipoh. YA Hakim Dato' Zainal Adzam bin Abd Ghani ('hakim pertama') telah membicarakan kes ini sehingga peringkat perayu dipanggil untuk membela diri di bawah s 3A Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 ('Akta SA(PLB')), pada 21 Oktober 2014. Selepas itu, perbicaraan kes ini telah diambil alih/disambung bicara oleh YA Datuk Shamsudin bin Hassan (hakim kedua) sehingga selesai pada 25 Mac 2016, di mana perayu telah didapati bersalah dan disabitkan dengan kesalahan di bawah pertuduhan tersebut dan dijatuhkan hukuman gantung sampai mati.

[2] Pertuduhan asal ke atas perayu ialah seperti berikut:

> Bahawa kamu pada 16 September 2009 antara jam lebih kurang 3.30 petang hingga 5.10 petang, di Max Goldsmith & Jewellery, beralamat di No 105, Jalan Sultan Iskandar, 3000, Ipoh, di dalam Daerah Kinta, di dalam Negeri Perak, telah membunuh Chen Fun Kee, KP: 671212-08-5577 dan dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan.

[3] Walau bagaimanapun, selepas pihak pendakwaan menutup kesnya, timbalan pendakwa raya ('TPR') yang bijaksana telah mengemukakan satu pertuduhan alternatif berikut (yang dibenarkan oleh mahkamah sungguhpun dibantah oleh peguambela perayu yang bijaksana):

> Bahawa kamu pada 16 September 2009 jam lebih kurang 3.30 petang hingga 5.10 petang di Max Goldsmith & Jewellery, beralamat di No 105, Jalan Sultan Iskandar, Ipoh, di dalam Daerah Kinta, di dalam Negeri Perak Darul Ridzuan, telah didapati berada bersama seorang lagi yang telah meninggal dunia bernama Nagendran a/l Sinnasamy (No K/P: 741017-08-5065) melakukan rompakan di tempat tersebut, dan semasa melakukan rompakan tersebut, kamu dengan semunasabahnya mempunyai pengetahuan bahawa Nagendran a/l Sinnasamy (No K/P: 741017-08-5065) mempunyai sepucuk senjata api di dalam miliknya dan bahawa Nagendran a/l Sinnasamy (No K/P: 741017-08-5065) telah melepaskan tembakan dengan menggunakan senjata tersebut dengan niat untuk menyebabkan kematian terhadap Chen Fun Kee (No K/P: 671212-08-5577) dan dengan itu kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah seksyen 3A Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971, yang boleh dihukum di bawah seksyen yang sama.

[4] Seperti yang dinyatakan terdahulu, perayu telah didapati bersalah dan disabitkan dengan pertuduhan alternatif di atas dan telah dijatuhkan hukuman gantung sampai mati oleh hakim bicara yang bijaksana. Rayuan perayu di hadapan kami adalah berkaitan dengan sabitan dan hukuman yang telah dikenakan tersebut.

[5] Kami telah mendengar dan seterusnya telah menolak rayuan perayu kerana rayuan perayu tidak mempunyai sebarang merit.

KES PIHAK PENDAKWAAN

[6] Si mati adalah pengusaha Max Goldsmith & Jewellery di alamat seperti dinyatakan di dalam pertuduhan.

[7] Si mati telah dijumpai mati di premis perniagaan tersebut oleh pekerjanya, SP9 (Mohd Faizal bin Khazali), pada 16 September 2009, kira-kira jam 5 petang.

[8] SP9 datang ke premis perniagaan tersebut dengan tujuan untuk mengambil wang gajinya daripada si mati. Sesampai di premis tersebut, beliau mendapati premis tersebut di dalam keadaan tertutup tetapi tidak berkunci.

[9] SP9 kemudian mendapati si mati berada di dalam keadaan meniarap, berlumuran darah di atas lantai di dalam premis tersebut. Dengan bantuan rakan-rakannya, beliau telah menghantar si mati ke Ipoh Specialist Centre untuk rawatan kecemasan.

[10] SP9 juga menyatakan bahawa beg pinggang si mati yang mengandungi wang dan barang kemas yang sudah dibeli tidak ada pada si mati semasa si mati ditemui di tempat kejadian.

[11] Semasa siasatan di tempat kejadian, pihak polis, melalui SP19 (Insp Mohd Hasni bin Mohd Nasir), telah menjumpai satu kelongsong peluru jenis 7.65 GECO (eksh P56B).

[12] Berdasarkan penemuan kelongsong peluru tersebut, siasatan telah dijuruskan kepada senjata api yang digunakan.

[13] SP14 (Dr Mohammad Shafie bin Othman @ Osman) yang menjalankan bedah siasat ke atas mayat si mati telah menemui satu anak peluru (eksh P38A(1)) di dalam kepala si mati. SP14 turut mengesahkan bahawa punca kematian si mati ialah pendarahan berlebihan akibat luka tembakan di kepala (lihat laporan bedah siasat eksh P49).

[14] Isteri si mati, SP11 (Leong Seok Ching), menyatakan bahawa pada hari kejadian, beliau ada menghubungi si mati melalui telefon dan si mati memberitahunya bahawa beliau sedang menunggu kedatangan seorang anggota polis yang ingin berjumpa dengannya.

[15] SP17 (Leong Chit Fah), adik ipar si mati, memberi keterangan bahawa seorang anggota polis pernah datang ke premis perniagaan si mati sebelum kejadian sebanyak dua kali. SP17 turut menyimpan resit dan salinan lesen memandu anggota tersebut iaitu eksh P52A dan P52B dan juga P53A dan P53B. Salinan-salinan lesen memandu tersebut dikeluarkan atas nama perayu.

[16] Semasa kejadian, perayu adalah seorang anggota polis berpangkat Ketua Inspektor yang bertugas di Jabatan Narkotik IPK, Perak, di Ipoh. Sebelum itu, beliau bertugas di IPD Selama, Perak, selama dua tahun.

[17] Dalam proses penyiasatan kes, perayu telah menyerahkan sepucuk pistol semi-auto jenis Walther PPK Cal 7.65mm (W Germany) iaitu eksh P47C, kepada SP21 (Supt Thomas Navamoney) pada 19 September 2009, kira-kira jam 1.20 petang, bersama-sama barang-barang lain seperti yang diperincikan oleh SP21 dalam laporan polisnya, eksh P61. Pistol ini adalah milik perayu dan berada dalam possessi perayu semasa si mati dibunuh.

[18] Hasil analisis oleh ahli kimia, SP6 (Puan Nurhidayah bt Abdullah Zawawi), ke atas kelongsong peluru (eksh P56B) yang dijumpai di tempat kejadian dan anak peluru (eksh P38A(1)) yang dijumpai dari dalam kepala si mati menunjukkan bahawa peluru tersebut telah dilepaskan daripada pistol eksh P47C milik perayu. Laporan analisis SP6 ialah eksh P102. Hasil analisis oleh SP6 menunjukkan bahawa pistol P47C tersebut telah digunakan untuk menembak si mati.

[19] Pertalian antara pistol yang digunakan dan punca kematian si mati turut disokong oleh laporan bedah siasat SP14 yang menyatakan '... si mati hanya mengalami satu luka tembakan pada kepalanya yang menembusi dari telinga kiri hingga ke pipi kanan. Luka tembakan yang dialami ini telah mengakibatkan pendarahan berlebihan yang akhirnya membawa kepada kematiannya. Tembakan telah dilepaskan dari jarak yang dekat, iaitu kurang dari dua kaki ...'.

[20] Hasil dari maklumat yang diperolehi daripada perayu di bawah s 27 Akta Keterangan 1950, pada 22 September 2009, lebih kurang jam 6.45 petang, SP22 (Supt Thiew Hock Poh) dengan dipandu arah oleh perayu telah pergi ke rumah perayu di No 173, Jalan Meru Impian 3, Halaman Meru Impian, Bandar Meru Raya, Ipoh. SP22, telah dibawa ke sebuah kereta jenis Honda Civic yang dipakir di rumah tersebut. Perayu kemudiannya telah menunjukkan ke arah bonet belakang kereta tersebut. Apabila bonet dibuka, perayu telah menunjukkan ke arah satu kotak *speaker* besar. Dalam kotak *speaker* tersebut, terdapat lipatan kertas surat khabar dan satu bungkusan plastik berwarna hijau. Di dalam bungkusan plastik tersebut, terdapat pula dua paket plastik, masing-masing berisi barang-barang kemas.

[21] SP22 telah merampas barang-barang kemas tersebut dan menyediakan senarai bongkar (eksh P92), yang turut ditandatangani oleh perayu. Barang-barang kemas tersebut telah dicamkan oleh pemiliknya dan disahkan telah dipajak di kedai si mati sebelum si mati dibunuh.

[22] Rakaman percakapan rakan sejenayah perayu, Nagendran a/l Sinnasamy (eksh P110), telah dimasukkan sebagai keterangan di bawah s 32(1)(i) Akta Keterangan 1950, apabila Nagendran telah meninggal dunia sebelum perbicaraan kes dimulakan.

[23] Dalam rakaman percakapan eksh P110, Nagendran, antara lain, menyatakan bahawa perayu telah merancang untuk merompak kedai si mati dan telah meminta bantuannya untuk melaksanakan rancangan rompakan tersebut. Nagendran turut menyatakan bahawa perayu telah menyerahkan pistolnya kepadanya untuk digunakan dalam rompakan tersebut, jika perlu. Perayu turut mengajar Nagendran bagaimana untuk menggunakan pistol tersebut. Nagendran turut menyatakan bahawa beliau telah menembak si mati dengan menggunakan pistol perayu tersebut apabila si mati cuba melawan ketika dirompak.

[24] Dari keterangan-keterangan yang dikemukakan, pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan tiga teras utama yang mengaitkan perayu dengan kematian si mati:

(a) hasil analisis SP6 mendapati bahawa eksh P56B (kelongsong peluru) yang dijumpai di tempat kejadian dan eksh P38A(1) (anak peluru yang dijumpai dalam kepala si mati) telah dilepaskan oleh pistol (eksh P47C) milik perayu;

(b) barang kes yang dijumpai seperti yang disenaraikan dalam senarai bongkar (eksh P92) dari dalam kereta jenis Honda Civic kepunyaan perayu di rumah perayu, ialah dari premis si mati yang dipajakkan oleh tuan punya sebelum si mati dibunuh dan dicamkan oleh tuan punya barang-barang kemas tersebut; dan

(c) rakaman percakapan Nagendran a/l Sinnasamy seperti mana eksh P110 yang dimasukkan sebagai keterangan di bawah s 32(1)(i) Akta Keterangan 1950, jelas menunjukkan keterlibatan perayu dengan kematian si mati.

[25] Hakim bicara yang bijaksana telah memanggil perayu untuk membela diri di bawah satu pertuduhan alternatif di bawah s 3A Akta SA(PLB) apabila pertuduhan alternatif tersebut dikemukakan oleh TPR yang bijaksana selepas pihak pendakwaan menutup kesnya.

KES PEMBELAAN

[26] Perayu memilih untuk memberi keterangan secara bersumpah. Secara ringkas, dalam pembelaannya, perayu mengakui bahawa Nagendran adalah sumber berdaftar yang digunakan untuk mendapatkan maklumat tentang kegiatan penyalahgunaan dadah sejak beliau bertugas di IPD Selama. Perayu turut mengakui bahawa beliau mempunyai hubungan yang rapat dengan Nagendran.

[27] Perayu seterusnya menyatakan bahawa pada tarikh dan masa seperti dinyatakan dalam pertuduhan alternatif (antara jam 3.30–5.10 petang pada 16 September 2009):

(a) beliau tidak ada bersama-sama dengan Nagendran;

(b) pada tarikh dan masa tersebut beliau bersama-sama isteri dan anak-anaknya sedang dalam perjalanan ke Teluk Intan untuk menziarahi bapa saudara isterinya yang sedang tenat di ICU Hospital Teluk Intan;

(c) pada tarikh dan masa tersebut beliau tidak mempunyai pengetahuan yang Nagendran mempunyai sepucuk pistol kerana beliau dalam perjalanan ke Teluk Intan; dan

(d) pada tarikh dan masa tersebut beliau tidak tahu yang Nagendran ada melepaskan tembakan terhadap si mati kerana waktu itu beliau dalam perjalanan ke Teluk Intan bersama-sama dengan isteri dan anak-anaknya.

[28] Seterusnya perayu menyatakan bahawa beliau tidak tahu kandungan rakaman percakapan Nagendran (eksh P110) dan tidak setuju bahawa beliau terlibat dengan kematian si mati sebagaimana diceritakan oleh Nagendran dalam rakaman percakapannya.

[29] Perayu menyatakan bahawa beliau ada mengemukakan notis alibi (eksh D118) untuk menyokong pembelaannya bahawa beliau tidak terlibat dengan kematian si mati.

DAPATAN HAKIM BICARA DI AKHIR KES PEMBELAAN

[30] Hakim bicara yang bijaksana telah menolak pembelaan alibi perayu atas alasan-alasan seperti diperincikan di ms 15, Jld 1, RR, alasan penghakimannya:

> [12] Berbanding dengan keterangan-keterangan alibi yang dikemukakan oleh OKT, maka rumusan mahkamah adalah seperti berikut:

(i) Keterangan OKT semasa perbicaraan buka puasa di Restoran Gulam Rasul tetapi dalam notis alibi (eksh D114) mengatakan pergi ke restoran tersebut selepas menziarahi bapa saudara isteri di Hospital Teluk Intan.

(ii) Dalam perbicaraan OKT kata sampai di Restoran Gulam Rasul Teluk Intan dalam jam 6.30–6.45 petang dan sampai di hospital jam 7.40 petang sebelum jam 8 malam tetapi DW3 pula kata OKT dan isteri sampai di hospital lebih kurang jam 7 petang dan buka puasa di hospital.

(iii) Isteri OKT (DW2) dalam kenyataan bertulis saksi (eksh D119) kata cuma OKT seorang sahaja melawat Pak Ngahnya dan dia duduk dalam kereta jaga anak-anak tetapi OKT semasa perbicaraan menyatakan dia sekeluarga masuk ICU melawat Pak Ngahnya.

(iv) OKT dalam notis alibi (eksh D118) mengatakan memandu kereta Toyota Estima WQA 5186 untuk pulang ke rumah di Meru Raya, Perak, tetapi semasa keterangan di Mahkamah memberitahu pulang ke rumah pada hari itu menggunakan kereta Kancil AEF 6752.

[13] Semua ini percanggahan, pembelaan alibi sepatutnya konsisten dengan keterangan OKT semasa perbicaraan dan juga keterangan-keterangan saksi-saksi pembelaan yang lain namun ia tidak sedemikian. Malahan bercanggah dengan keterangannya sendiri dan keterangan-keterangan saksi pembelaan yang lain.

[14] Mahkamah juga amati saksi-saksi pembelaan semuanya yang ada kaitan atau ada tali persaudaraan dengan OKT. Sudah pasti saksi-saksi ini mempunyai 'vested interest' dalam kedudukan kes ini untuk menyebelahi OKT. Malangnya setelah dikaji secara terperinci saksi-saksi pembelaan ini sendiri telah bercanggah keterangannya dengan OKT. Selain daripada mereka ini tidak ada saksi berkecuali yang lain dapat menyokong keterangan alibi OKT tersebut. Dalam keadaan sedemikian mana mungkin keterangan pembelaan di sini dikatakan berjaya menimbulkan keraguan munasabah ke atas kes pendakwaan khususnya eksh D112 yang mengaitkan OKT dengan Nagendran di tempat kejadian berkait Pertuduhan Alternatif ini.

[31] Hakim bicara seterusnya mendapati perayu bersalah dan disabitkan dengan kesalahan di bawah pertuduhan alternatif. Oleh kerana tidak ada bukti yang perayu telah mengambil langkah-langkah munasabah untuk mencegah pelepasan tembakan yang menyebabkan kematian tersebut, maka perayu telah dikenakan hukuman mati, satu-satunya hukuman yang diperuntukkan di bawah s 3A Akta SA(PLB) 1971.

RAYUAN PERAYU

[32] Perayu telah mengemukakan alasan-alasan rayuan berikut:

(i) hakim bicara yang bijaksana terkhilaf apabila gagal membuat satu dapatan yang jelas sama ada pertuduhan di bawah s 3A Akta SA(PLB) 1971, adalah satu pertuduhan alternatif atau satu pertuduhan pindaan; dan

(ii) hakim bicara yang bijaksana terkhilaf apabila membenarkan pihak pendakwaan mengemukakan pertuduhan alternatif di akhir kes pendakwaan dan ini telah memprajudiskan perayu kerana dia tidak dapat mencabar keterangan saksi-saksi pendakwaan semasa kes pendakwaan.

KEPUTUSAN KAMI

Alasan (i) — kegagalan hakim bicara untuk membuat satu dapatan yang jelas sama ada pertuduhan di bawah s 3A Akta SA(PLB), adalah satu pertuduhan alternatif atau satu pertuduhan pindaan

[33] Peguambela yang bijaksana berhujah bahawa dalam kes ini tidak ada apa-apa dapatan oleh hakim Mahkamah Tinggi bahawa pertuduhan asal telah dipinda kepada pertuduhan di bawah s 3A Akta SA(PLB) berdasarkan peruntukkan s 158 KAJ. Peguambela seterusnya menyatakan bahawa adalah lebih mengelirukan apabila hakim bicara yang bijaksana dalam penghakimannya menyatakan bahawa pertuduhan asal di bawah s 302 KK telah dipinda kepada s 3A Akta SA(PLB) tetapi pada perenggan berikutnya beliau menyatakan bahawa pertuduhan di bawah s 3A Akta SA(PLB) adalah pertuduhan alternatif dan bukannya pertuduhan pindaan — lihat *para* [2] dan [3] alasan penghakiman di ms 11, Jld 1, RR.

[34] Peguambela yang bijaksana juga menghujah bahawa hakim bicara yang bijaksana dalam alasan penghakimannya menggunakan perkataan 'pertuduhan pindaan' dan 'pertuduhan alternatif' secara bersilih ganti untuk kesalahan di bawah s 3A Akta SA(PLB) walhal kedua-dua jenis pertuduhan ini membawa maksud berbeza dan mempunyai implikasi undang-undang yang berbeza.

[35] Sekiranya pertuduhan asal telah dipinda, maka pertuduhan asal dengan sendirinya gugur dan tidak lagi boleh diguna pakai sepanjang perbicaraan. Namun, sekiranya pertuduhan alternatif dikemukakan, pertuduhan asal masih lagi tergantung sepanjang perbicaraan seperti diputuskan oleh keputusan minoriti dalam kes *Fam Meng Siong & Anor v Public Prosecutor* [2012] 5 MLJ 464 di mana Mohd Hishamudin Yunos HMR memutuskan:

> It is significant to note that the tendering of the alternative charge, the main charge was not abandoned but was still proceeded with until the close of the prosecution case.

[36] Akhir sekali, peguambela yang bijaksana menghujah bahawa hakim bicara telah mensabitkan perayu di bawah pertuduhan alternatif di bawah s 3A Akta SA(PLB), namun hakim bicara langsung tidak menyentuh mengenai pertuduhan asal di bawah s 302 dan tidak ada apa-apa dapatan atau keputusan

yang dibuat mengenai pertuduhan asal. Oleh itu, dihujahkan pertuduhan asal di bawah s 302 terhadap perayu masih lagi tergantung sehingga hari ini. Dengan demikian, penghakiman hakim bicara telah memprejudiskan perayu, dan mahkamah digesa supaya mengikuti keputusan minoriti dalam kes *Fam Meng Siong & Anor v Public Prosecutor.*

[37] Seperti dinyatakan di awal penghakiman ini, dua orang hakim yang bijaksana telah mengendalikan perbicaraan kes ini. Kami telah menyemak dengan cermat nota-nota keterangan berkaitan dengan prosiding perbicaraan kes ini dan mendapati dengan nyata bahawa kedua-dua hakim tersebut tidak pernah pada bila-bila masa meminda pertuduhan asal terhadap perayu di bawah s 302 Kanun Keseksaan ('KK') kepada satu pertuduhan di bawah s 3A Akta SA(PLB). Apa yang berlaku ialah selepas pihak pendakwaan menutup kesnya, pada 26 September 2014, TPR yang bijaksana telah mengemukakan pertuduhan alternatif di bawah s 3A Akta SA(PLB) terhadap perayu di hadapan hakim bicara pertama. Perkara ini telah dibantah oleh peguambela namun bantahan tersebut telah diketepikan dan permohonan TPR untuk mengemukakan pertuduhan alternatif berkenaan telah dibenarkan oleh hakim bicara pertama.

[38] Apa yang berlaku pada hari pertuduhan alternatif dikemukakan pada 26 September 2014 dapat dilihat sepertimana rekod dalam nota keterangan di ms 309, Jld 2B, RR, seperti berikut:

> DALAM MAHKAMAH TERBUKA
>
> 26 SEPTEMBER 2014
>
> DIHADAPAN:
>
> DATO' ZAINAL ADZAM BIN ABD. GHANI
>
> OKT hadir.
>
> Pihak-pihak seperti dahulu.
>
> TPR: (Kemukakan pertuduhan alternatif terhadap OKT)
>
> Pertuduhan Alternatif — [P117]
>
> YB Dato' Naran: Saya bantah terhadap P117 kerana kes telah ditutup oleh TPR dan 25 saksi telah beri keterangan. Pohon P117 ditolak.
>
> TPR: P117 boleh dikemukakan berdasarkan keterangan-keterangan saksi pendakwaan dan OKT pada peringkat ini.
>
> YB Dato' Naran: Nagendran telah mati. S 34 Kanun keseksaan tidak dinyatakan.
>
> TPR: s 34A Akta Senjata Api berkaitan bersubahat oleh rakan sejenayah.
>
> Mahkamah: P117 dibenarkan OKT diberi peluang panggil balik saksi-saksi pendakwaan untuk soalbalas atau panggil saksi-saksi baru.
>
> 117 — Pertuduhan dibaca dan diterangkan kepada OKT, OKT faham, OKT mohon bicara.

Mahkamah: Ke — 2 Oktober 2014 untuk sebutan. Peguambela ingin dapatkan arahan daripada OKT. A

[39] Petikan dari catatan nota keterangan di atas jelas menunjukkan bahawa pertuduhan alternatif di bawah s 3A Akta SA(PLB) tersebut telah dipohon untuk dikemukakan oleh TPR yang bijaksana selepas pihak pendakwaan menutup kes. B

[40] Pada hemat kami, tindakan oleh pendakwa raya untuk mengemukakan pertuduhan alternatif di atas adalah teratur seperti diperuntukkan di bawah s 158(1) atau s 166 Kanun Acara Jenayah ('KAJ'). Pada umumnya, sesuatu pertuduhan boleh dipinda atau ditambah pada bila-bila masa sebelum penghakiman dizahirkan (*before judgment is pronounced*). Dan, adalah undang-undang mantap bahawa pertuduhan alternatif adalah satu pertuduhan tambahan yang terangkum di bawah s 158(1) KAJ. C D

[41] Peruntukan ini (s 158(1) KAJ) sewajarnya dibaca bersama-sama dengan s 173(h)(ii) Kanun yang sama yang memberi kuasa kepada mahkamah untuk meminda sesuatu pertuduhan di akhir kes pendakwaan. E

[42] Selanjutnya, nas dari kes-kes yang telah diputuskan menyatakan masa yang terbaik untuk meminda atau menambah sesuatu pertuduhan adalah semasa kes pendakwaan sedang berlangsung atau pun di akhir kes pendakwaan, melainkan hak-hak orang kena tuduh akan terjejas dengan tindakan tersebut — lihat *Public Prosecutor v Salamah binte Abdullah* [1947] 1 MLJ 178; *Lew Cheok Hin v Reg* [1956] 1 MLJ 131; *Public Prosecutor v Tan Kim Kang & Ors* [1962] 1 MLJ 388. F

[43] Seterusnya, s 158(2) memperuntukkan bahawa sekiranya sesuatu pertuduhan itu dipinda atau ditambah, maka pindaan atau tambahan tersebut hendak dibacakan semula kepada orang kena tuduh dan pengakuannya (*plea*) hendaklah direkodkan — lihat *Singah Mohamed Hussin v Public Prosecutor* [1973] 2 MLJ 109; *Hee Nyuk Fook v Public Prosecutor* [1988] 2 MLJ 360. G H

[44] Kami mendapati bahawa kesemua kehendak undang-undang ini telah dipatuhi oleh hakim bicara pertama. Tidak wujud sebarang kekeliruan atau ketidakjelasan prosedur pengemukaan pertuduhan alternatif tersebut seperti didakwa atau dihujahkan oleh peguambela yang bijaksana. I

[45] Seterusnya, pada hemat kami pengemukaan pertuduhan alternatif tersebut adalah merupakan budi bicara mutlak pihak pendakwa raya yang mempunyai kuasa yang luas untuk memutuskan apakah pertuduhan atau pertuduhan-pertuduhan yang sewajarnya layak dikenakan ke atas orang kena

tuduh berdasarkan kepada kekuatan fakta-fakta kes dan bukti-bukti serta keterangan-keterangan yang telah dikemukakan di mahkamah.

[46] Sehubungan dengan isu ini, keputusan majoriti dalam kes *Fam Meng Siong & Anor v Public Prosecutor* di ms 473 adalah amat releven:

> [19] It is within the discretion of the public prosecutor to decide what charges should be proferred in the course of the trial. In *Long bin Samat & Ors v Public Prosecutor* [1974] 2 MLJ 152 of pp 156–158, Suffian LP, after citing s 376 of the CPC said:
>
> > ... from this it would appear that the public prosecutor had a discretion as to what charges should be preferred subject of course to the power of the court to amend charges in the course of trial. That the law intends to give a wide discretion over criminal prosecutions to the public prosecutor appears from other provisions of the Criminal Procedure Code providing that for the prosecution of certain offence his complaint is required (s 130) and yet for other offences his written sanction (s 120).
>
> [20] In respect of art 145(3) of the Constitution, Suffian LP said:
>
> > In our view this clause from the supreme law clearly gives to attorney general very wide discretion over the control and direction of all criminal prosecutions. Not only may he institute and conduct any proceedings for an offence, he may also discontinue criminal proceedings that he instituted, and the courts cannot compel him to institute any criminal proceedings he does not wish to institute or to go on with any criminal proceedings which he decided to discontinue.
>
> [21] The discretionary power of the public prosecutor to prefer an alternative charge before the close of the prosecution's case is not a transgression of the power of the court to alter or add a charge at any time before judgment under s 158 of the CPC. In our view the appellants were not in any way prejudiced by the introduction of the alternative charge to which they claimed trial. There is no ground before us to conclude that there was a miscarriage of justice.

[47] Kedudukannya adalah serupa dalam kes di hadapan kami. Rungutan oleh peguambela yang bijaksana seperti diperincikan di perenggan-perenggan 37–40 di atas adalah tentang *remarks* hakim bicara kedua dalam alasan penghakimannya ketika mendeskripsikan pertuduhan yang dikemukakan oleh TPR yang bijaksana selepas pihak pendakwaan menutup kesnya.

[48] Memang nyata bahawa hakim bicara kedua yang bijaksana telah menggunakan perkataan 'pertuduhan pindaan' dan 'pertuduhan alternatif' bertukar ganti dalam alasan penghakimannya. Namun begitu, pada hemat kami, ia tidak memudaratkan atau memprejudiskan mana-mana pihak, khususnya perayu kerana apa yang dijelaskan oleh hakim bicara kedua hanyalah tentang bentuk (*form*) pertuduhan dan bukannya intipati (*essence*) pertuduhan. Hakim bicara kedua bukanlah hakim yang memerintahkan

supaya perayu dipanggil membela diri di atas pertuduhan alternatif tersebut tetapi dipanggil oleh hakim bicara pertama. Hakim bicara kedua hanya mendengar pembelaan perayu terhadap pertuduhan alternatif tersebut. Beliau telah menilai (*evaluate*) intipati pembelaan perayu vis a vis pertuduhan alternatif tersebut dan pada akhirnya menolak pembelaan perayu. Tiada mana-mana pihak pun yang terkeliru atau terprejudis dalam situasi yang berlaku tersebut.

[49] Seterusnya, penggunaan perkataan 'pertuduhan pindaan' dan 'pertuduhan alternatif' secara bertukar ganti dalam alasan penghakiman hakim bicara kedua tidak mengubah fakta bahawa pertuduhan tersebut adalah pertuduhan alternatif yang dikemukakan secara sah dan teratur oleh TPR yang bijaksana dan dibenarkan oleh Mahkamah. Ia juga tidak mengubah fakta bahawa pendakwa raya mempunyai budi bicara yang luas untuk meminda atau menambah pertuduhan yang layak dikenakan ke atas perayu sama ada di bawah s 158 KAJ atau s 166 Kanun yang sama jika wujud keraguan tentang apakah kesalahan yang telah dilakukan oleh perayu. Ia juga tidak mengubah fakta bahawa di sisi undang-undang mahkamah boleh meminda atau menambah kepada pertuduhan pada bila-bila masa di bawah s 158 atau 173(h)(ii) KAJ sebelum penghakiman diperturunkan. Ianya juga tidak mencabul kuasa Mahkamah untuk meminda atau menambah kepada pertuduhan pada bila-bila masa sebelum penghakiman diperturunkan.

[50] Kami telah digesa supaya mengikuti penghakiman atau keputusan minoriti oleh Mohd Hishamudin HMR dalam kes *Fam Meng Siong & Anor v Public Prosecutor* di mana kami dapati bahawa intipati keputusan adalah berlegar di sekitar kegagalan pihak pendakwaan dalam kes tersebut untuk memohon kebenaran mahkamah di bawah s 158 KAJ untuk mengemukakan pertuduhan alternatif terhadap perayu. Isu ini telah diputuskan seperti berikut:

> [61] In my judgment, once a trial has started, any addition to the principal charge can only be done with an order of the trial judge pursuant to s 158 of the CPC. This means that the prosecution can no longer tender the additional charge as of right. If the prosecution wishes to tender an additional charge (which included an alternative charge), at any stage once the trial had progressed, it must make an application to do so under s 158 of the CPC, meaning that there must be an application to the trial court by the prosecution to tender the alternative charge, giving reasons for the necessity to do so; and the trial court must apply its mind to the application; must exercise its discretion, after having given the defence an opportunity of being heard on the application to tender the alternative charge. Having heard both sides, then the trial court must make an order allowing or disallowing the tendering of the proposed alternative charge.
>
> ...
>
> ...

A [66] In the present case, as the prosecution had erroneously assumed that it is not bound by s 158 of the CPC, that it had the power to tender an alternative charge pursuant to s 166 of the CPC, after five prosecution's witnesses had been called, that is to say, in the midst of the trial, when in law it does not have such a power to by-pass s 158, the alternative charge is, therefore, invalid and is a nullity. This B tainted the legality of the whole trial. The whole trial had become a nullity.

...

...

[70] Since the alternative charge is invalid and a nullity, the fact that the appellants C were represented by counsel at the trial and that their counsel did not object to the tendering of the alternative charge is, to my mind, immaterial. The fact of not objecting does make an invalid charge a valid charge. The appellants ought not to be prejudiced or penalised, or to be allowed to suffer the consequences, by reason of the oversight or blunder on the part of their counsel during the trial.

D [71] I propose to conclude by saying that art 5 of the Federal Constitution must always be upheld. No person shall be deprived of his life or personal liberty save in accordance with the law. In the present case, in my judgment, it is clear that the trial had not been conducted in accordance with the law, namely, the CPC. Hence the conviction and sentence of the appellants is unconstitutional, null and void.

E [72] I am, therefore, allowing the appeal. The order of the High Court on conviction and sentence is hereby set aside.

[51] Pada hemat kami, tidak ada keperluan bagi kami untuk mengikuti keputusan minoriti di atas. Ini kerana isu-isu yang dibangkitkan dalam F keputusan di atas tidak wujud di dalam rayuan di hadapan kami. Rekod-rekod rayuan menunjukkan bahawa dalam rayuan ini, TPR yang bijaksana telah mengemukakan tuduhan pilihan tersebut di akhir kes pendakwaan. Permohonan ini telah dibantah oleh peguambela yang bijaksana dan setelah mendengar kedua-dua pihak hakim bicara pertama yang bijaksana telah G membenarkan TPR untuk mengemukakan pertuduhan alternatif tersebut. Kami dapati keputusan minoriti di atas tidak relevan bagi rayuan di hadapan kami ini kerana wujudnya situasi yang nyata berbeza.

H **[52]** Berkaitan dengan hujahan bahawa hakim bicara kedua yang bijaksana tidak membuat sebarang keputusan berkenaan dengan pertuduhan asal di bawah s 302 KK yang dikatakan masih tergantung hingga ke akhir kes, pada hemat kami pertuduhan asal menjadi jumud atau terkubur dengan sendirinya sebaik sahaja hakim bicara pertama yang bijaksana mendapati bahawa pihak I pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes prima facie terhadap perayu di atas pertuduhan alternatif di bawah s 3A Akta SA(PLB) dan memerintahkan supaya perayu dipanggil untuk membela diri di atas pertuduhan alternatif tersebut. Dengan demikian, tiada lagi apa-apa isu yang masih wujud di bawah pertuduhan asal dan perayu hanya dikehendaki untuk menjawab pertuduhan

alternatif sahaja. Maka adalah sesuatu yang tersasar untuk menyatakan bahawa pertuduhan asal tersebut masih tergantung sehingga sekarang. Keputusan minoriti dalam kes *Fam Meng Siong & Anor v Public Prosecutor* berkaitan isu yang sama pun menyatakan '... It is significant to note that the tendering of the alternative charge, the main charge was not abandoned but *was still proceeded with until the close of the prosecution case* ...'. (Penekanan ditambah.)

[53] Dalam keadaan yang wujud dalam kes ini, tidak ada keperluan bagi hakim bicara untuk membuat apa-apa dapatan ke atas pertuduhan asal apabila perayu telah dipanggil untuk membela diri di bawah pertuduhan alternatif tersebut kerana pertuduhan asal tersebut telah menjadi jumud dan terlebur dengan sendirinya. Jika pun kegagalan hakim bicara untuk membuat sebarang dapatan adalah satu transgressi undang-udang, mahkamah ini boleh sahaja menggunakan budi bicaranya di bawah s 60 Akta Mahkamah Kehakiman 1964, untuk membetulkan transgressi tersebut. Ini ialah kerana keterangan mengenai keterlibatan perayu dengan kesalahan seperti dipertuduhkan dalam pertuduhan alternatif amat kukuh dan utuh (*overwhelming*).

Alasan (ii) — Kekhilafan apabila hakim bicara membenarkan pihak pendakwaan mengemukakan pertuduhan alternatif di akhir kes pendakwaan dan telah memprajudiskan perayu kerana dia tidak dapat mencabar saksi-saksi pendakwaan semasa kes pendakwaan.

[54] Tidak ada pertikaian bahawa pendakwa raya mempunyai budi bicara yang luas untuk meminda atau menambah atau mengemukakan apa-apa tuduhan alternatif terhadap orang kena tuduh sebelum penghakiman diperturunkan. Juga tidak ada pertikaian bahawa mahkamah boleh meminda atau menambah pertuduhan sebelum penghakiman diperturunkan (s 158(1) KAJ). Tidak ada pertikaian dalam kes ini bahawa TPR yang bijaksana telah bertindak di bawah s 158(1) KAJ untuk mengemukakan pertuduhan alternatif terhadap perayu.

[55] Juga tidak ada pertikaian dalam kes ini bahawa peruntukkan di bawah s 158(2) KAJ telah dilaksanakan iaitu pertuduhan alternatif tersebut telah dibacakan dan diterangkan kepada perayu serta pengakuannya telah direkodkan sebagaimana didedahkan dalam nota keterangan di ms 309, Jld 2B, RR, dan dipetik semula seperti di perenggan 38 penghakiman ini.

[56] Nota keterangan di muka surat yang sama juga jelas menunjukkan bahawa perayu telah diberi peluang oleh hakim bicara pertama yang bijaksana untuk memanggil semula saksi-saksi pendakwaan untuk disoal balas semula atau memanggil saksi-saksi baru sebaik sahaja hakim bicara pertama membenarkan pertuduhan alternatif tersebut dikemukakan bersesuaian dengan kehendak s 162 KAJ — lihat juga *Chiew Poh Kiong v Public Prosecutor*

A [2001] 4 MLJ 280; [2001] 7 CLJ 249; *Yeow Fook Yuen & Anor v Regina* [1965] 2 MLJ 80.

[57] Sehubungan dengannya, selepas mendapatkan arahan dari perayu, peguambela yang bijaksana telah memaklumkan mahkamah seperti di ms 310, Jld 2B, RR, seperti berikut:

B

> YB Dato Naran: Saya tidak ingin panggil saksi-saksi kerana pihak pendakwaan kemukakan pertuduhan pindaan baru pada saat-saat terakhir selepas TPR tutup kes dan mendengar penghujahan-penghujahan saya. OKT telah diprajudis dalam keadaan sedemikian. Saya oleh yang demikian tidak ingin memanggil saksi-saksi baru.
>
> TPR: P117 adalah pertuduhan alternatif yang dalam kuasa budi bicara TPR. Kes belum selesai.
>
> Mahkamah: Terpulang kepada OKT dengan bantuan peguambela untuk tidak panggil mana-mana saksi selepas P117 dikemukakan. 16 Oktober 2014 untuk keputusan.

C

D

[58] Keterangan adalah nyata bahawa hanya selepas peguambela memutuskan untuk tidak mahu memanggil semula saksi-saksi untuk disoal balas atau memanggil saksi-saksi baru, barulah hakim bicara pertama yang bijaksana membuat keputusan bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes di bawah pertuduhan alternatif (s 3A Akta SA(PLB) seraya mengarahkan perayu supaya membela diri di bawah pertuduhan alternatif tersebut.

E

F

[59] Dalam keadaan seperti diperincikan di atas, peguambela yang bijaksana sekarang ini tidak boleh mengadu bahawa perayu mengalami prejudis kerana tidak dapat mencabar saksi-saksi pendakwaan semasa kes pendakwaan. Beliau telah diberi peluang yang secukupnya untuk memanggil semula saksi-saksi pendakwaan untuk disoal balas atau memanggil saksi-saksi baru, tetapi beliau enggan menggunakan serta memanfaatkan peluang yang telah diberikan tersebut. Pada hemat kami, apa yang dirungutkan oleh peguambela yang bijaksana di hadapan kami sekarang tidak berasas langsung.

G

H

KESIMPULAN

[60] Berdasarkan segala alasan di atas, kami menolak rayuan perayu seraya mengekalkan dan mengesahkan sabitan dan hukuman yang telah dijatuhkan oleh Mahkamah Tinggi.

I

Rayuan perayu ditolak; sabitan dan hukuman yang telah dijatuhkan oleh Mahkamah Tinggi dikekalkan dan disahkan.

Dilaporkan oleh Mohd Kamarul Anwar